

NL

Topdirigent Claudio Abbado (80) overleden

De Italiaanse dirigent Claudio Abbado, gisteren op 80-jarige leeftijd overleden, behoorde tot in de tweede helft van de 20ste eeuw tot de absolute top.

Abbado werkte met 's werelds belangrijkste orkesten, waaronder het Koninklijk Concertgebouworkest. Hij drukte

zijn stempel niet alleen met goede concerten, maar ook door vernieuwende programma's en themafestivals. Daarbij liet Abbado klassieke muziek vaak samenkomen met andere kunstvormen en gaf hij nieuwe componisten volop de mogelijkheid van zich te doen horen. Abbado, geboren als zoon van een violist, debuteerde in 1959 als diri-

gent in Triëst. In 1971 werd hij vaste gastdirigent van de Wiener Philharmoniker, 11 jaar later stichtte hij het Philharmonisch Orkest van La Scala.

Na het overlijden van Herbert von Karajan in 1989 nam Abbado de leiding over van de Berliner Philharmoniker. Hij vertrok daar in 2002 om gezondheidsredenen.

Beyoncé en Jay-Z samen bij gala 56ste Grammy Awards

Beyoncé en haar man Jay-Z zijn samen gestrikt voor de uitreiking van de Grammy Awards, komende zondag in Los Angeles. Behalve van het 'koningskoppel' zijn in het Staples Center optredens van Katy Perry, Taylor Swift, Daft Punk, John Legend, Keith Urban, Robin Thicke, Paul McCartney en Ringo Starr. De uitreiking van een van de belangrijkste muziekprijzen ter wereld heeft voor de 56ste keer plaats. LL Cool J doet de presentatie.

Polanski regisseert zijn eigen vrouw in film over macht en seks

AB ZAGT

In *Venus in Fur* laat de omstreken regisseur Roman Polanski zijn vrouw Emmanuelle Seigner een pornoactrice spelen die auditie doet voor een toneelstuk.

Het is een verfilming van een toneelstuk, gebaseerd op het werk van Leopold von Sacher-Masoch. Voor zijn vorige toneelverfilming, *Carnage*, heeft hij zojuist een trofee van de Poolse Filmacademie gekregen in Cannes. Pats! Met een harde plof zet Roman Polanski (80) de trofee op tafel, een protserig ogend beeld van de nationale adelaar van zijn vaderland. *Carnage* draait om twee stellen die elkaar in de haren vliegen over de misdredingen van hun zonen. Ook de nieuwe film van Polanski is een toneelverfilming. *Venus in Fur* is een verbaal en seksueel getint duel tussen een wanhopige toneelregisseur zonder hoofdrolspeelster (Mathieu Almaric) en een pornoactrice (Emmanuelle Seigner, in het echt mevrouw Polanski) die op de valreep auditie komt doen. De onderlinge achterdocht, de verrassende acteerkwaliteiten van de opdringerige vrouw en de sadomasochistische spelletjes tussen de twee in een verlaten theater zorgen voor een hitsige sfeer, waar Polanski wel raad mee weet.

Verbaal duel

De regisseur: „Het oorspronkelijke toneelstuk, van David Ives, gaat over seks en macht en zit vol met sarcastische elementen die mij aanspreken. Bijkomend voordeel is dat *Venus in Fur* een goedkope productie was, waardoor ik alle vrijheid kreeg om te werken. *Venus in Fur* wijkt daardoor af van het doorsnee-bioscoopaan-

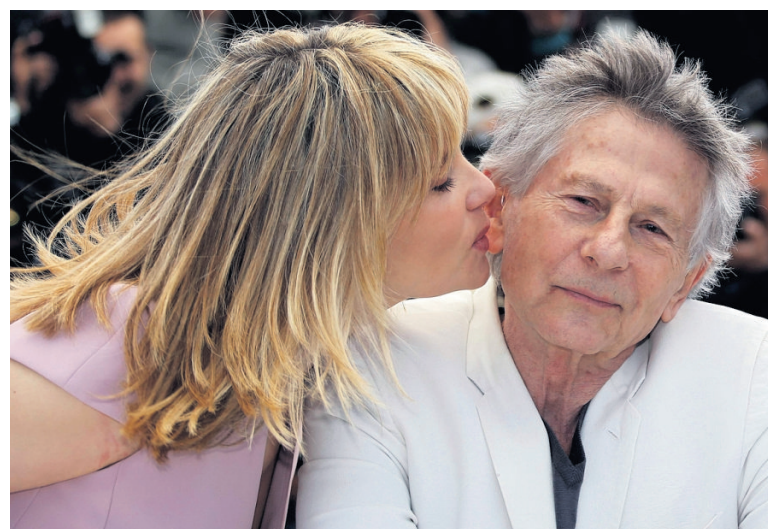
bod. Er zitten geen achtereenvolgende in, maar wel twee mensen die in psychologisch opzicht volledig aan elkaar zijn gewaagd. Dat is toch veel spannender? Het is een verbaal duel.”

Venus in Fur is de vierde film waarin Polanski zijn vrouw regisseert. Eerder werkte hij samen met Sharon Tate, de actrice die door de Charles Mansonbende werd vermoord. In Amerika mag Polanski niet meer komen na de geruchtmakende rechtszaak over seks met een minderjarige. Maar inmiddels heeft hij zijn geluk gevonden in Parijs met zijn nieuwe echtgenote Emmanuelle Seigner. „De eerste keer dat ik met haar samenwerkte, was voor de thriller *Frantic*. Toen was zij onzeker en lastig, maar inmiddels heeft zij veel geleerd. Ze kan een gecompliceerde

‘Ze was onzeker en lastig, maar ze heeft veel geleerd’

rol, als deze vrouw uit *Venus in Fur*, aan. Ze is, zo kan ik uit ervaring melden, in werkelijkheid net zo'n sterke vrouw als dit personage. Daarom overtuigt zij als zij in de film de toneelregisseur de baas moet zijn. De inbreng van Emmanuelle in deze film is veel groter dan menigeen denkt. En mijn rol wordt vaak overschat.” Dat vraagt om een nadere toelichting. Polanski vol zelfspot: „Acteurs, de technici, de cameramannen en de componist maken de film. De regisseur is niet meer dan een loodgieter die de verbindingen legt.”

Venus in Fur gaat donderdag in première.

▲ Actrice Emmanuelle Seigner kust haar man Roman Polanski tijdens een presentatie van *Venus in Fur*. FOTO REUTERS/ERIC GAILLARD

‘Muziekgek’ na 20 jaar liedjes, theater en tv nog steeds populair bij kinderen van 2 tot 8

en herrie aankunnen dan 20 jaar geleden. „Ik heb overigens mijn bedenkingen bij die ontwikkeling. Ik bouw mijn voorstellingen altijd langzaam op en bouw bewust rustmomenten in. Ik geniet ook van die verwondering bij kinderen als er even niets gebeurt. Dat zorgt toch voor spanning en afwisseling, waardoor het een uur lang leuk blijft.” Om dit soort voorstellingen en shows te maken moet je zelf ook een beetje kind zijn, geeft hij toe. Scheele zegt het kind in zichzelf te cultiveren. „Als ik kijk naar die sleutelbos op tafel, dan denk ik er gelijk bij dat je daarmee kunt rammen en muziek kunt maken. Kin-

derentuin, de bakker en het circus. ‘Ik ben altijd op zoek naar thema's die tot de verbeelding spreken van jonge kinderen.’ FOTO GERHARD WITTEVEEN, ILLUSTRATIE HARMEN VAN STRAATEN

deren vinden dat hartstikke leuk en wat dat betreft ligt de inspiratie voor het oprapen. Natuurlijk ben ik een volwassen man met een gezin en geef ik leiding aan een serieus bedrijf, Dirk Scheele Producties. Maar ik probeer het kind in mezelf echt levend te houden. Als ik hoor dat een kastdeurtje piept, kan ik het niet laten dat een paar keer open en dicht te doen. Ik denk dat iedereen dat kinderlijke in zich heeft, maar dat veel mensen het wegstoppen omdat ze zich ervoor schamen. Ze vinden het eng en spannend om zichzelf te laten gaan.”

Koninginnedag

Heel soms ziet Scheele die kinderlijkheid bij volwassenen de kop op steken. „Als er veel gedronken is, tijdens Koninginnedag of als het Nederlands elftal heeft gewonnen, maar daarna is het gelijk weer weg.

Bij mij niet. Ik vind de volwassen wereld soms behoorlijk saai. Zit je op een feestje op een stoel een taartje te eten en naar serieuze gesprekken te luisteren. Hebben die kinderen het vaak beter bekeken, want die zijn lekker aan het dollen en spelen.” Op de vraag hoe moralistisch Scheele is in zijn voorstellingen, volgt een afgewogen antwoord. Scheele zegt meer te willen inspireren dan op te voeden. „Als ik hoor dat kinderen na het bezoeken van een van mijn voorstellingen op gitaar- of drumles gaan, beschouw ik dat als een geweldig compliment. De bezoekers van mijn voorstellingen zijn druk bezig de wereld te ontdekken, en ik hoop via mijn muziek een bijdrage te leveren. Maar ik ben er geen voorstander van om het educatieve er heel dik bovenop te leggen. Ik maak in de regel dingen die ik zelf leuk zou vinden als ik nog kind was.”